

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNE PRAVOBRANILKE
ELEANOR SHARPSTON,
predstavljeni 22. septembra 2016¹

Zadeva C-79/15 P

**Svet Evropske unije
proti**

Hamasu

„Pritožba – Omejevalni ukrepi za preprečevanje terorizma – Ohranitev posameznikov, skupin in subjektov na seznamu, določenem v členu 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 – Skupno stališče 2001/931/SZVP – Člen 1(4) in (6) – Postopek – Pomen ‚pristojnega organa‘ – Vrednost javno dostopnih informacij – Pravica do obrambe – Obveznost obrazložitve“

Svet Evropske unije se je pritožil zoper sodbo Splošnega sodišča v zadevi T

1. T-400/10² (v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je bilo več sklepov in izvedbenih ukrepov Sveta razglašeni za nične v delih, v katerih so zaradi boja proti terorizmu na seznamu oseb, skupin in subjektov, za katere ali v korist katerih je prepovedano zagotavljati finančne storitve, vključevali Hamas (vključno s Hamas-Izz al-Din al-Qassem). Splošno sodišče je zadevne sklepe in ukrepe razglasilo za nične med drugim zato, ker v zvezi z njimi ni bila predložena zadostna obrazložitve, pa tudi iz razlogov, na katere se je Svet opiral pri ohranitvi Hamasa (vključno s Hamas-Izz al-Din al-Qassem) na navedenem seznamu.

2. Svet trdi, da je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi napačno uporabilo pravo, s tem ko:

- je presodilo, kako Svet uporablja javno dostopne informacije za redno preverjanje sprejetih aktov;
- ni ugotovilo, da je odločba pristojnih organov Združenih držav Amerike (v nadaljevanju: ZDA) pomenila zadostno podlago za vpis Hamasa na seznam oseb, skupin in subjektov, za katere ali v korist katerih je prepovedano zagotavljati finančne storitve, in
- ni ugotovilo, da je odredba pristojnih organov Združenega kraljestva pomenila zadostno podlago za vpis Hamasa na seznam oseb, skupin in subjektov, za katere ali v korist katerih je prepovedano zagotavljati finančne storitve.

Pravni okvir

3. Splošni pravni okvir iz točk od 3 do 12 mojih sklepnih predlogov v zadevi Svet/LTTE (C-599/14 P), predstavljenih istega dne kot moji sklepnih predlogi v tej pritožbi, je enako upoštevno za to pritožbo. Tukaj ga ne bom ponavljala.

¹ Jezik izvirnika: angleščina.

² Sodba z dne 17. decembra 2014, Hamas/Svet, T-400/10, EU:T:2014:1095.

4. Svet je „ Hamas-Izz al-Din al-Qassem (teroristično krilo Hamasa)“ najprej uvrstil na seznam v zadevnih prilogah k Skupnemu stališču Sveta 2001/931/SZVP³ in Sklepu Sveta 2001/927/ES.⁴ Ta skupina ostaja na seznamu. Od 12. septembra 2003 se skupina s seznama pojavlja pod imenom „ Hamas (vključno s Hamas-Izz al-Din al-Qassem)“. Ko je predložil tožbo na Splošnem sodišču, se je zadevna skupina („ Hamas“, vključno s „ Hamas-Izz al-Din al-Qassem“) ohranila na seznamu kot posledica Sklepa Sveta 2010/386/SZVP⁵ in Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 610/2010⁶ (v nadaljevanju: akta Sveta iz julija 2010).

5. Svet je 13. julija 2010 objavil Obvestilo (v nadaljevanju: obvestilo iz julija 2010) osebam, skupinam in subjektom s seznama iz člena 2(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2580/2001⁷ (v nadaljevanju: seznam iz člena 2(3)).⁸ Svet je v obvestilu iz julija 2010 osebe, skupine in subjekte iz Uredbe št. 610/2010, opozoril, da so bili po njegovem mnenju razlogi za njihov vpis na zadevni seznam še vedno veljavni in da je zato sklenil, da ostanejo na zadevnem seznamu. Svet je nadalje omenil, da lahko zadevne osebe, skupine in subjekti predložijo zahtevek za pridobitev obrazložitve Sveta, na podlagi katere so bili ohranjeni na zadevnem seznamu (če jim ta obrazložitev še ni bila poslana). Obvestil jih je tudi o njihovi pravici, da lahko Svetu kadar koli, skupaj z vsemi dokazili, predložijo zahtevek za ponovno preučitev odločitve, da se vpišejo na seznam iz člena 2(3) in tam ohranijo.

6. Hamas so pozneje na seznamu iz člena 2(3) ohranjali naslednji ukrepi:

- Sklep Sveta 2011/70/SZVP⁹ in Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 83/2011¹⁰ (v nadaljevanju: akta Sveta iz januarja 2011), skupaj z Obvestilom, objavljenim 2. februarja 2011¹¹ (v nadaljevanju: obvestilo iz februarja 2011). Svet je obrazložitev Hamasu za njegovo ohranitev na zadevnem seznamu poslal v dopisu z dne 2. februarja 2011, ki je bil Hamasu vročen 7. februarja 2011 (v nadaljevanju: dopis z dne 2. februarja 2011).
- Sklep Sveta 2011/430/SZVP¹² in Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 687/2011¹³ (v nadaljevanju: akta Sveta iz julija 2011), skupaj z Obvestilom, objavljenim 19. julija 2011¹⁴ (v nadaljevanju: obvestilo iz julija 2011), ter obrazložitvijo, ki jo je Svet poslal v dopisu z dne 19. julija 2011;

3 Skupno stališče Sveta z dne 27. decembra 2001 o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 18, zvezek 1, str. 217), kakor je bilo spremenjeno.

4 Sklep Sveta z dne 27. decembra 2001 o vzpostavitvi seznama iz člena 2(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu (UL 2001, L 344, str. 83).

5 Sklep Sveta z dne 12. julija 2010 o posodobitvi seznama oseb, skupin in organizacij, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931/SZVP (UL 2010, L 178, str. 28).

6 Izvedbena uredba z dne 12. julija 2010 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 1285/2009 (UL 2010, L 178, str. 1). Razlaga in veljavnost zadevne uredbe sta predmet obravnave tudi v zadevi C-158/14, A in drugi, v zvezi s katero bom dne 29. septembra 2016 predstavila sklepne predloge.

7 Uredba Sveta z dne 27. decembra 2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 18, zvezek 1, str. 207), kakor je bila nazadnje spremenjena.

8 UL 2010, C 188, str. 13.

9 Sklep z dne 31. januarja 2011 o posodobitvi seznama oseb, skupin in organizacij, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931/SZVP (UL 2011, L 28, str. 57).

10 Izvedbena uredba z dne 31. januarja 2011 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 in razveljavitvi Izvedbene uredbe št. 610/2010 (UL 2011, L 28, str. 14).

11 Obvestilo osebam, skupinam in subjektom s seznama iz člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 (UL 2011, C 33, str. 14).

12 Sklep z dne 18. julija 2011 o posodobitvi seznama oseb, skupin in organizacij, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931 (UL 2011, L 188, str. 47).

13 Izvedbena uredba z dne 18. julija 2011 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 ter razveljavitvi Izvedbenih uredb št. 610/2010 in št. 83/2011 (UL 2011, L 188, str. 2).

14 Obvestilo osebam, skupinam in subjektom s seznama iz člena 2(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2580/2001 (UL 2011, C 212, str. 20).

- Sklep Sveta 2011/872/SZVP¹⁵ in Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1375/2011¹⁶ (v nadaljevanju: akta Sveta iz decembra 2011), skupaj z Obvestilom, objavljenim 23. decembra 2011¹⁷ (v nadaljevanju: obvestilo iz decembra 2011);
- Sklep Sveta 2012/333/SZVP¹⁸ in Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 542/2012¹⁹ (v nadaljevanju: akta Sveta iz junija 2012), skupaj z Obvestilom, objavljenim 26. junija 2012²⁰ (v nadaljevanju: obvestilo iz junija 2012);
- Sklep Sveta 2012/765/SZVP²¹ in Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1169/2012²² (v nadaljevanju: akta Sveta iz decembra 2012), skupaj z Obvestilom, objavljenim 11. decembra 2012²³ (v nadaljevanju: obvestilo iz decembra 2012);
- Sklep Sveta 2013/395/SZVP²⁴ in Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 714/2013²⁵ (v nadaljevanju: akta Sveta iz julija 2013);
- Sklep Sveta 2014/72/SZVP²⁶ in Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 125/2014²⁷ (v nadaljevanju: akta Sveta iz februarja 2014) in
- Sklep Sveta 2014/483/SZVP²⁸ in Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 790/2014²⁹ (v nadaljevanju: akta Sveta iz julija 2014).

7. Splošno sodišče je vsebino obrazložitve aktov Sveta od julija 2011 do julija 2014 opisalo:

„94. Obrazložitev aktov Sveta od julija 2011 do julija 2014 se začne s točko, v kateri Svet tožečo stranko opisuje kot ‚skupino, vpleteno v teroristična dejanja, ki je od leta 1988 redno izvajala napade na izraelske cilje in prevzemala odgovornost zanje, zlasti ugrabitve, napade s hladnim in strelnim orožjem na civiliste ter samomorilske bombne napade v javnih prevoznih sredstvih in na javnih krajih‘. Svet navaja, da je ‚ Hamas organiziral napade na izraelski strani ‚zelene črte‘ in na zasedenih ozemljih‘ ter da je ‚marca 2005 razglasil ‚pomiritev‘ (,tahdia‘), kar je privedlo do upada njegovih dejavnosti‘. Svet nadaljuje z navedbo, da je ‚celica Hamasa 21. septembra 2005

15 Sklep z dne 22. decembra 2011 o posodobitvi seznama oseb, skupin in organizacij, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931 in o razveljavitvi Sklepa 2011/430 (UL 2011, L 343, str. 54).

16 Izvedbena uredba Sveta z dne 22. decembra 2011 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 in razveljavitvi Izvedbene uredbe št. 687/2011 (UL 2011, L 343, str. 10).

17 Obvestilo osebam, skupinam in subjektom s seznama iz člena 2(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2580/2001 (UL 2011, C 377, str. 17).

18 Sklep z dne 25. junija 2012 o posodobitvi seznama oseb, skupin in organizacij, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931 in o razveljavitvi Sklepa 2011/872 (UL 2012, L 165, str. 72).

19 Izvedbena uredba z dne 25. junija 2012 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 in razveljavitvi Izvedbene uredbe št. 1375/2011 (UL 2012, L 165, str. 12).

20 Obvestilo osebam, skupinam in organizacijam s seznama iz člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 (UL 2012, C 186, str. 1).

21 Sklep z dne 10. decembra 2012 o posodobitvi seznama oseb, skupin in organizacij, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931 in o razveljavitvi Sklepa 2012/333 (UL 2012, L 337, str. 50).

22 Izvedbena uredba Sveta z dne 10. decembra 2012 o izvajanju člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 in razveljavitvi Izvedbene uredbe št. 542/2012 (UL 2012, L 337, str. 2).

23 Obvestilo osebam, skupinam in organizacijam s seznama iz člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 (UL 2012, C 380, str. 6).

24 Sklep z dne 25. julija 2013 o posodobitvi in spremembi seznama oseb, skupin in organizacij, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931 in razveljavitvi Sklepa 2012/765 (UL 2013, L 201, str. 57).

25 Izvedbena uredba z dne 25. julija 2013 o izvajanju člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 ter razveljavitvi Izvedbene uredbe št. 1169/2012 (UL 2013, L 201, str. 10).

26 Sklep z dne 10. februarja 2014 o posodobitvi in spremembi seznama oseb, skupin in subjektov, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931 in razveljavitvi Sklepa 2013/395 (UL 2014, L 40, str. 56).

27 Izvedbena uredba z dne 10. februarja 2014 o izvajanju člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 ter razveljavitvi Izvedbene uredbe št. 714/2013 (UL 2014, L 40, str. 9).

28 Sklep z dne 22. julija 2014 o posodobitvi in spremembi seznama oseb, skupin in subjektov, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931, in razveljavitvi Sklepa 2014/72 (UL 2014, L 217, str. 35).

29 Izvedbena uredba z dne 22. julija 2014 o izvajanju člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 ter razveljavitvi Izvedbene uredbe št. 125/2014 (UL 2014, L 217, str. 1).

kljub temu ugrabila in nato ubila nekega Izraelca. Hamas je v videoposnetku zatrdil, da je tega moškega ugrabil zato, da bi se poskusil pogajati o izpustitvi palestinskih zapornikov, zaprtih v Izraelu. Svet navaja, da so borci Hamasa sodelovali pri izstrelitvah raket, usmerjenih na južni Izrael, z območja Gaze [in da] je v preteklosti Hamas za izvajanje napadov na civiliste v Izraelu novačil kamikaze, tako da je njihovim družinam ponudil pomoč. Svet še navaja, da je bil junija 2006 Hamas (vključno s Hamas-Izz al-Din-al-Qassem) vpleten v operacijo, ki se je končala z ugrabitvijo izraelskega vojaka Gilada Šalita (prve točke obrazložitve aktov Sveta od julija 2011 do julija 2014). Od obrazložitve Izvedbene uredbe št. 1375/2011 [...] Svet navaja, da je Hamas 11. oktobra 2011 po petih letih ujetništva osvobodil [vojaka Gilada Šalita] v okviru izmenjave zapornikov z Izraelom.

95. Nato je Svet sestavil seznam terorističnih dejavnosti, ki jih je po njegovem mnenju v zadnjem času, to je od januarja 2010, izvedel Hamas (druga točka obrazložitve aktov Sveta od julija 2011 do julija 2014).
96. Svet najprej meni, da ta dejanja spadajo na področje uporabe člena 1(3)(a), (b), (c), (d), (f) in (g) Skupnega stališča 2001/931 in so bila izvedena za uresničitev ciljev, navedenih v členu 1(3)(i), (ii) in (iii) navedenega skupnega stališča, ter da se za Hamas (vključno s Hamas-Izz al-Din-al-Qassem) uporablja člen 2(3)(ii) Uredbe št. 2580/2001 (točka 3 in 4 obrazložitve aktov Sveta od julija 2011 do julija 2014), nato pa se sklicuje na odločbe, ki naj bi jih – kot izhaja iz obrazložitve in spisa – leta 2001 zoper tožečo stranko sprejeli organi ZDA in Združenega kraljestva (točka od 5 do 7 obrazložitve aktov Sveta od julija 2011 do julija 2014). Svet se v obrazložitvi Izvedbene uredbe št. 790/2014 [...] prvič sklicuje na odločbo ZDA z dne 18. junija 2012.
97. Odločbe, na katere se sklicuje Svet, so, prvič, odredba ministra za zunanje zadeve Združenega kraljestva (Secretary of State for the Home Department) z dne 29. marca 2001, in drugič, odločbe vlade ZDA, sprejete na podlagi oddelka 219 ameriškega zakona o priseljevanju in državljanstvu (US Immigration and Nationality Act, v nadaljevanju: INA) ter izvedbene odredbe 13224.
98. Svet v zvezi s temi odločbami navaja, da odredbo Združenega kraljestva redno preverja nacionalna vladna komisija, za odločbe ZDA pa velja upravni in sodni nadzor.
99. Svet na podlagi tega meni, da so odločbe, sprejete v zvezi s Hamasom (vključno s Hamas-Izz al-Din-al-Qassem), torej sprejeli pristojni organi v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931 (točka 8 obrazložitve aktov Sveta od julija 2011 do julija 2014).
100. Nazadnje Svet še ugotavlja, da zgoraj navedene odločbe [...] še vedno veljajo, in [...] meni, da razlogi, ki utemnjujejo vpis Hamasa (vključno s Hamas-Izz al-Din-al-Qassem) na seznam [za zamrznitev sredstev], ostajajo veljavni (točka 9 obrazložitve aktov Sveta od julija 2011 do julija 2014). Zato meni, da mora tožeča stranka ostati na tem seznamu (točka 10 obrazložitve aktov Sveta od julija 2011 do julija 2014).

Povzetek postopka na prvi stopnji in izpodbijana sodba

8. Hamas je 12. septembra 2010 vložil tožbo pri Splošnem sodišču, s katero je v bistvu izpodbijal svoj vpis na seznam iz člena 2(3). Splošnemu sodišču je predlagal, naj obvestilo iz julija 2010 in akte Sveta iz julija 2010 v delu, ki zadeva Hamas, razglasi za nične ter naj Svetu naloži plačilo stroškov. Hamas je naknadno predlagal spremembo tožbenega predloga, da bi bili vključeni tudi akti Sveta od januarja 2011 do julija 2014. Zato je Splošno sodišče tožbo Hamasa obravnavalo kot tožbo, s katero se mu predlaga razglasitev ničnosti obvestila iz julija 2010 in aktov Sveta od julija 2010 do julija 2014 (v nadaljevanju: skupaj: izpodbijani akti) v delu, ki zadeva Hamas, ter naložitev plačila stroškov Svetu.

Splošno sodišče je ugotovilo, da je tožba Hamasa ohranila predmet v zvezi z izpodbijanimi akti, sprejetimi pred aktoma Sveta iz julija 2014.³⁰ Vendar je tožbo Hamasa zavrnilo kot nedopustno v delu, ki se nanaša na razglasitev ničnosti obvestila iz julija 2010: navedeno obvestilo ni bilo izpodbojni akt v smislu člena 263 TFEU.³¹

9. Svet je Splošnemu sodišču predlagal, naj tožbo zavrne in tožeči stranki naloži plačilo stroškov. Evropska komisija se je postopka udeležila kot intervenientka v podporo Svetu.

10. Hamas je predložil štiri razloge v podporo tožbi za razglasitev ničnosti aktov Sveta iz julija 2010 in januarja 2011. Zadevni tožbeni razlogi so se nanašali na kršitev njegove pravice do obrambe, očitno napako pri presoji, kršitev lastninske pravice in kršitev obveznosti obrazložitve.

11. Hamas je predložil osem razlogov v podporo tožbi za razglasitev ničnosti aktov Sveta od julija 2011 do julija 2014. Zadevni tožbeni razlogi so vključevali domnevno kršitev člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931 (prvi tožbeni razlog), nezadostno upoštevanje razvoja položaja „zaradi preteka časa“ (četrti tožbeni razlog), načelo nevmešavanja (peti tožbeni razlog), kršitev obveznosti obrazložitve (šesti tožbeni razlog) ter kršitev pravice Hamasa do obrambe in pravice do učinkovitega pravnega varstva (sedmi tožbeni razlog).

12. Splošno sodišče je presodilo o *četrtem in šestem tožbenem razlogu, obravnavanih skupaj*, za razglasitev ničnosti aktov Sveta od julija 2011 do julija 2014.

13. Splošno sodišče je najprej predstavilo splošne ugotovitve in sodno prakso (ki zadeva postopek preverjanja, obveznost obrazložitve iz člena 296 PDEU, obseg diskrecijske pravice Sveta ter pravno in dejansko podlago sklepa, ki temelji na členu 1(4) Skupnega stališča 2001/931), na podlagi katere je nameravalo presoditi o razlogih, s katerimi je Svet utemeljil svoje akte od julija 2011 do julija 2014.³² Potem ko je opisalo vsebino obrazložitve za zadevne akte,³³ je presodilo, da je seznam nasilnih dejanj, ki ga je sestavil Svet, za obdobje po letu 2004 (zlasti za obdobje od 2010 do 2011) sicer odločilen pri presoji smotrnosti odločitve, da sredstva Hamasa ostanejo zamrznjena, vendar nobeno od teh nasilnih dejanj ni bilo preučeno v odločbah Združenega kraljestva in ZDA iz leta 2001, na kateri se je sklicevala obrazložitve.³⁴ Navedena dejanja glede na datume, ko so se zgodila, niti niso mogla biti preučena v zadevnih odločbah.³⁵ Poleg tega, čeprav je bilo v obrazložitvah jasno navedeno, da nacionalne odločbe še vedno veljajo, ni bilo vanje vključeno sklicevanje na nobeno poznejšo nacionalno odločbo ali razloge za take odločbe (razen v obrazložitvi aktov Sveta iz julija 2014, v katerih je prvič navedena odločba ZDA iz julija 2012).³⁶ Kar zadeva odločbo ZDA iz julija 2012, je Splošno sodišče ugotovilo, da Svet ni predložil nobenega dokaza, iz katerega bi bila razvidna njena konkretna obrazložitve v povezavi s seznamom nasilnih dejanj iz obrazložitve aktov Sveta iz julija 2014.³⁷ Splošno sodišče je kot nedopustne zavrnilo tudi druge nacionalne odločbe, na katere se je sklicevalo med obravnavo (in ki niso bile vključene v obrazložitve aktov Sveta iz julija 2014, ki sta bila sprejeta po obravnavi).³⁸

14. Kar zadeva trditev Sveta, da že pregled tiska zadostuje za ugotovitev, da Hamas redno prevzema odgovornost za teroristična dejanja, je Splošno sodišče ugotovilo, da ta navedba v povezavi s tem, da ni nobene napotitve na odločbe pristojnih organov, ki bi bile sprejete po tem, ko so se zgodila pripisana dejanja, in ki bi napotovale na navedena dejanja, jasno kaže na to, da Svet terorističnih dejanj (ki jih je

30 Točka 60 izpodbijane sodbe.

31 Točka 76 izpodbijane sodbe.

32 Točke od 84 do 92 izpodbijane sodbe.

33 Glej točko 7 zgoraj.

34 Točka 101 izpodbijane sodbe.

35 Točka 102 izpodbijane sodbe.

36 Točka 103 izpodbijane sodbe.

37 Točka 106 izpodbijane sodbe.

38 Točka 107 izpodbijane sodbe.

upošteval za obdobje po letu 2004) Hamasu ni pripisal na podlagi presoj iz odločb pristojnih organov, temveč na podlagi podatkov, ki jih je pridobil iz tiska.³⁹ Zato je Splošno sodišče ugotovilo, da Svet ni izpolnil zahtev iz Skupnega stališča 2001/931, v skladu s katerim dejanska podlaga sklepa Unije o zamrznitvi sredstev temelji na elementih, ki so bili dejansko preučeni in upoštevani v odločbah pristojnih nacionalnih organov v smislu zadevnega skupnega stališča.⁴⁰ Ugotovilo je, da je bilo razlogovanje Sveta naslednje: Svet je začel presoje, ki so bile dejansko njegove lastne, ter Hamas opredelil kot „teroristično organizacijo“ in mu pripisal vrsto nasilnih dejanj, s katerimi se je seznanil prek tiska in na spletu, nato pa je navedel, da so dejanja, pripisana Hamasu, spadala na področje opredelitve terorističnih dejanj in da je Hamas teroristična skupina v smislu Skupnega stališča 2001/931; šele *po* teh trditvah pa se je skliceval na odločbe nacionalnih organov, predhodne očitanim dejanjem (vsaj kar zadeva akte Sveta od julija 2011 do februarja 2014).⁴¹ Po mnenju Splošnega sodišča se Svet ni več opiral na dejstva, o katerih so najprej presojali nacionalni organi. Namesto tega je opravljal nalogo pristojnega organa v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931.⁴²

15. Pristop Sveta je tako nasprotoval dvostopenjskemu sistemu, vzpostavljenemu s Skupnim stališčem 2001/931. Svet sicer lahko po potrebi v okviru širokega polja proste presoje – ob nespremenjenem dejanskem položaju – odloči, da določena oseba ali skupina ostane na seznamu iz člena 2(3), vendar mora biti vsako novo teroristično dejanje, ki ga Svet v skladu z navedenim sistemom ob svojem preverjanju vključi v obrazložitev, preučeno in predmet odločbe pristojnega organa.⁴³

16. Splošno sodišče je zavrnilo tudi trditev Sveta in Komisije, da je bil neobstoj kakršnega koli sklicevanja na odločbe pristojnih organov posledica dejstva, da bi lahko Hamas omejevalne ukrepe, sprejete zoper njega, izpodbijal na nacionalni ravni in bi to tudi moral storiti.⁴⁴ Ugotovilo je, da je trditev Sveta potrdila njegovo ugotovitev, da se je Svet oprl na informacije, pridobljene iz tiska in na spletu.⁴⁵

17. Splošno sodišče se ni strinjalo s trditvijo Sveta, da nikakor ni bilo videti, da bi Hamas (v svoji vlogi) v okviru obravnavane tožbe zanikal svojo vpletenost v terorizem. Po mnenju Splošnega sodišča Svet pred njim ne more spremeniti obrazložitve svojih aktov od julija 2011 do julija 2014, tako da zadevno obrazložitev omeji le na nekaj elementov dejanskega stanja, ki naj bi jih Hamas (po mnenju Sveta) priznal pred Splošnim sodiščem. Prav tako Splošno sodišče ne more samo opraviti presoje, za katero je pristojen zgolj Svet.⁴⁶

18. Splošno sodišče je na podlagi navedenih preudarkov ugotovilo, da je Svet s sprejetjem aktov od julija 2011 do julija 2014 kršil člen 1 Skupnega stališča 2001/931 in obveznost obrazložitve.⁴⁷ Zato je akte Sveta od julija 2011 do julija 2014 ter tudi akte Sveta iz julija 2010 in januarja 2011 razglasilo za nične. Kar zadeva zadnjenavedeno kategorijo aktov, je Splošno sodišče ugotovilo, da ni bilo sporno, da zadevni akti prav tako niso vsebovali napotitve na odločbe pristojnih organov v zvezi z dejanji, pripisanimi tožeči stranki. Zato jim je bilo treba očitati enako kršitev obveznosti obrazložitve.⁴⁸

39 Točka 109 izpodbijane sodbe.

40 Točki 110 in 112 izpodbijane sodbe.

41 Točke od 113 do 119 izpodbijane sodbe.

42 Točka 121 izpodbijane sodbe. Glej tudi točko 125.

43 Točki 126 in 127 izpodbijane sodbe.

44 Točka 128 izpodbijane sodbe.

45 Točke od 129 do 131 in 141 izpodbijane sodbe.

46 Točke od 138 do 140 izpodbijane sodbe.

47 Točka 137 izpodbijane sodbe.

48 Točka 141 izpodbijane sodbe.

Trditve in pritožbeni razlogi

19. Svet, ki ga podpirata Komisija in francoska vlada, Sodišču predlaga, naj razveljavi izpodbijano sodbo, dokončno odloči o vprašanih, ki so predmet njegove pritožbe, ter Hamasu naloži plačilo stroškov Sveta na prvi stopnji in v obravnavani pritožbi. Hamas Sodišču predlaga, naj zavrne pritožbo ter Svetu naloži plačilo stroškov, ki so Hamasu nastali na prvi in pritožbeni stopnji.

20. Na obravnavi 3. maja 2016 so ustna stališča predstavile iste stranke.

21. Svet s prvim pritožbenim razlogom zatrjuje, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je presodilo o tem, kako Svet uporablja javno dostopne informacije zaradi preverjanja v skladu s členom 1(6) Skupnega stališča 2001/931.

22. Prvič, Splošno sodišče naj bi napačno menilo, da mora Svet redno zagotavljati nove razloge, iz katerih meni, da za osebo ali skupino še naprej veljajo omejevalni ukrepi. Navedeno načelo je v nasprotju s sodbama Sodišča v zadevah Al-Aqsa/Svet in Nizozemska/Al-Aqsa⁴⁹ ter sodbama Splošnega sodišča v zadevah People's Mojahedin Organization of Iran/Svet⁵⁰ in Al-Aqsa/Svet⁵¹. V prvi zadevi se sprememba obrazložitve od Sveta ni zahtevala skoraj šest let. Iz tega sledi, da je Sodišče (implicitno) sprejelo možnost, da se oseba ali skupina ohrani na seznamu med navedenim obdobjem, če ni novih informacij pristojnih organov, ki bi podprle umik s seznama. Podobno kot pri ustanovi Stichting Al-Aqsa je prepoved Hamasa v Združenem kraljestvu Hamasu izredno otežila izvajanje novih terorističnih dejanj, ki bi povzročila nove odločbe v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931. Enako velja glede odločb ZDA. Poleg tega, če bi Hamas izpodbijal prepoved ali če bi bila opravljeno preverjanje zadevnih odločb po uradni dolžnosti, bi to prineslo nove odločbe.

23. Drugič, to, da je Splošno sodišče Svetu zavrnilo uporabo javno dostopnih informacij, naj bi bilo napačno. Navedena odločitev naj bi bila tudi v nasprotju z njegovo predhodno sodno prakso, v skladu s katero odločba pristojnega organa morda ni zadostna za to, da se oseba ali skupina ohrani na seznamu iz člena 2(3).⁵² Čeprav ni bilo nobene nadaljnje odločbe pristojnega organa, je imel Svet pravico Hamas ohraniti na zadevnem seznamu. V obravnavani zadevi so se javno dostopne informacije, na katere se je oprl Svet, uporabile samo v ta namen (ne glede na dejstvo, da bi lahko Svet ohranil uvrstitev na seznamu na podlagi obstoječih odločb pristojnih organov). To je v skladu s sodbo Sodišča v zadevah Al-Aqsa/Svet in Nizozemska/Al-Aqsa.⁵³ Tako je lahko sprememba dejanskega položaja posledica spremembe pravnega statusa prvotne odločbe iz člena 1(4) ali novih informacij o dejavnostih skupine s seznama. V okoliščinah, ko prvotna odločba iz člena 1(4) ni bila razglašena za nično ali umaknjena, je ustrezno vprašanje, postavljeno v okviru preverjanja, ali obstaja razlog za umik s seznama, ne pa, ali obstaja razlog za ponovni vpis zadevne osebe ali skupine na seznam. Razlogovanje Splošnega sodišča vodi tudi v nesmotrn rezultat, da bi bil po eni strani sklep Sveta, da se Hamas ohrani na seznamu iz člena 2(3), veljaven, če bi se Svet preprosto oprl na prvotni seznam iz člena 2(3) in se ne bi skliceval na dodatne informacije, po drugi pa je bilo javno znano, da je Hamas izvedel nove teroristične napade (dejstvo, ki ga je Hamas sprejel v svoji prvotni tožbi pred Splošnim sodiščem).

49 Sodba z dne 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Svet in Nizozemska/Al-Aqsa (C-539/10 P in C-550/10 P, EU:C:2012:711, točki 145 in 146; v nadaljevanju: sodba v zadevi Al-Aqsa).

50 Sodba z dne 23. oktobra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Svet (T-256/07, EU:T:2008:461, točki 109 in 112; v nadaljevanju: sodba Splošnega sodišča v zadevi PMOI).

51 Sodba z dne 9. septembra 2010 (Al-Aqsa/Svet, T-348/07, EU:T:2010:373).

52 Splošno sodišče se je oprlo na svojo sodbo v zadevi PMOI (točka 81).

53 Sodba v zadevi Al-Aqsa (točka 82).

24. Tretjič, Splošno sodišče naj bi napačno ugotovilo, da se je Svet zaradi preverjanja oprl na lastne dejanske ugotovitve, ki so temeljile na javno dostopnih informacijah. Tudi ta ugotovitev naj bi bila v nasprotju s sodbo Sodišča v zadevah Al-Aqsa/Svet in Nizozemska/Al-Aqsa. Splošno sodišče odpira tudi vprašanje, kako naj Svet ravna v okoliščinah, ko izve za dejanja, ki so očitno „teroristična“ in za katera oseba ali skupina s seznama javno prevzame odgovornost. V takih okoliščinah dvostopenjski sistem naj ne bi zahteval začetka postopkov na nacionalni ravni.

25. Četrtrič, Splošno sodišče naj bi izpodbijane akte napačno razglasilo za nične na podlagi dejstva, da se je Svet skliceval na javno dostopne informacije. Zadevne informacije so bile upoštevne za odločitev, ali naj se Hamas umakne s seznama iz člena 2(3). Ker ni bilo elementov v podporo takemu umiku s seznama, se je lahko Svet odločil Hamas ohraniti na zadevnem seznamu.

26. Hamas na prvi pritožbeni razlog odgovarja tako.

27. Prvič, Hamas se ne strinja s Svetom, da je Splošno sodišče zahtevalo, da morajo sklepi v smislu člena 1(6) Skupnega stališča 2001/931 temeljiti na novih razlogih ali odločbah pristojnih organov. Splošno sodišče naj bi prej vztrajalo, da morajo razlogi za izpodbijane akte temeljiti na dejstvih, ki so jih preučili pristojni organi. Poleg tega se Svet naj ne bi smel opreti na predhodne odločbe pristojnih organov, ne da bi preučil dejansko stanje, na katerem temeljijo zadevne odločbe. Nadalje, Hamasu naj ne bi bilo mogoče očitati, da pred nacionalnimi sodišči ni izpodbijal dejanj, ki mu jih je pripisal Svet, saj ni bilo nobenih novih odločb, ki bi jih lahko izpodbijal.

28. Drugič, Hamas trdi, da obveznost obrazložitve in potreba po zadostni dejanski podlagi enako veljata za sklepe, s katerimi Svet osebo ali skupina ohranja na seznamu iz člena 2(3). Svet pri preverjanju naj ne bi smel domnevati, da bi morala biti oseba ali skupina še naprej vpisana na zadevni seznam. V obravnavani zadevi naj bi se Svet oprl na svoje prvotne sklepe o vpisu na seznam (ki jih Hamas ni izpodbijal). Vendar navedenih sklepov, ko je bil Hamas prvič vpisan na seznam iz člena 2(3), še ni bilo mogoče izpodbijati pred Splošnim sodiščem s trditvijo, da Svet teh sklepov ni zadostno obrazložil. Svet naj ne bi dejansko nikoli posredoval točnih informacij ali delov spisa, iz katerih bi izhajalo, da so bili v zvezi s Hamasom sprejete odločbe v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931. Prav tako Hamasa ni obvestil o elementih, ki utemeljujejo njegov vpis na seznam. To naj bi tudi pomenilo, da sodišča Unije zdaj ne morejo preveriti, ali je bilo dejansko stanje, na podlagi katerega je Svet Hamas prvotno vpisal na seznam, dovolj verodostojno in ali ga je preučil pristojni organ.

29. Svet naj bi tudi napačno trdil, da bi njegov sklep, če v obrazložitve ne bi vključil seznama novjših dejstev in dodatnih informacij, kljub vsemu še vedno veljal, saj je temeljil na prvotnih odločbah pristojnih organov. S tem naj bi se domnevalo, da bi se bil Svet upravičen opreti samo na informacije iz navedenih odločb. Svet naj bi se sicer skliceval na vrsto domnevnih terorističnih napadov, ki jih je izvedel Hamas (v izpodbijanih aktih in med postopkom pred Splošnim sodiščem), vendar naj ne bi predložil nobenih dokazov o navedenih dejstvih. Prav tako naj se v ta namen ne bi mogel sklicevati na članke v tisku.

30. Tretjič, Hamas ugotavlja, da je videti, da Svet kritizira Splošno sodišče, ker je (logično) ugotovilo, da je dejanja sam pripisal. Napačno naj bi bilo, da Svet trdi, da ne more biti nobenega dvoma o tem, da so Hamasova dejanja teroristična. Prav tako naj ne bi imel nobene pristojnosti, ko ukrepa v skladu s Skupnim stališčem 2001/931, da dejanja tako označi. Trditev Sveta, da sodnega organa ni mogoče zaprositi za presojo novega dejanskega stanja, naj ne bi bila upoštevna, saj Splošno sodišče tega od Sveta naj ne bi zahtevalo. Prav tako od Sveta naj ne bi zahtevalo, naj organe Združenega kraljestva in ZDA zaprosi za ponovno prepoved Hamasa. Splošno sodišče naj bi le vztrajalo, da mora novo dejansko stanje, kadar se nanj sklicuje Svet, presoditi pristojni organ.

31. Četrtrič, po mnenju Hamasa naj ne bi zadostovalo, da Svet zgolj navede, da so prvotne nacionalne odločbe še vedno veljavne. Svet naj bi bil tisti, ki mora presoditi, ali je Hamas še naprej tako označen za teroristično organizacijo, da je to v skladu s Skupnim stališčem 2001/931. V obrazložitvi za Izvedbeno uredbo št. 790/2014 se je sicer skliceval na odločbo ZDA z dne 18. julija 2012, vendar naj bi Splošno sodišče pravilno ugotovilo, da ni bilo ničesar, kar bi kazalo, da se je obrazložitev, na kateri je temeljila zadevna odločba, navezovala na dejanja, na katera se je skliceval Svet. Svet naj bi se oprl samo na prvotne odločbe, zato naj bi bili izpodbijani akti nezadostno obrazloženi.

32. Svet z drugim pritožbenim razlogom zatrjuje, da je Splošno sodišče napačno sklepalo s tem, da ni ugotovilo, da so odločbe organov ZDA pomenile zadostno podlago za vpis Hamasa na seznam.

33. Prvič, odločba upravnega organa je lahko odločitev v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931. To je Sodišče potrdilo v zadevah Al-Aqsa/Svet in Nizozemska/Al-Aqsa,⁵⁴ Splošno sodišče pa v zadevi People's Mojahedin Organization of Iran/Svet.⁵⁵

34. Drugič, v skladu s Skupnim stališčem 2001/931 je pristojni nacionalni organ tisti, ki ugotavlja dejansko stanje, ki je podlaga za nacionalno odločbo. Kadar odločbe ne sprejme sodni organ, se sodno varstvo zagotovi tako, da se osebi ali skupini da možnost izpodbijanja zadevne odločbe pred nacionalnimi sodišči. Splošno sodišče naj bi storilo napako, ko je zahtevalo, da bi moral Svet poznati vse elemente dejanskega stanja, na podlagi katerih je ameriški državni sekretar uvrstil Hamas na seznam. S členom 1(4) Skupnega stališča 2001/931 naj se ne bi zahtevalo, da je treba zadevne elemente sporočiti Svetu. Svet naj ne bi mogel sam nadomestiti pristojnega organa. Če naj bi podprli stališče Splošnega sodišča, bi to pomenilo, da bi morala sodišča EU, kadar bi oseba ali skupina odločbo o vpisu na seznam neposredno izpodbijala pred temi sodišči (namesto pred nacionalnimi sodišči), preučiti razloge za vpis na seznam. Poleg tega naj ne bi bilo realno zahtevati, da morajo informacije, ki so podlaga za odločitev o prepovedi na nacionalni ravni, pomeniti dejansko podlago sklepa Sveta, da uporabi omejevalne ukrepe. Nazadnje, če bi organ ZDA ustrezno preveril odločbo, bi moral Svet upoštevati tak razplet dogodkov.

35. Tretjič, v obravnavani zadevi so bili v skladu s pravom ZDA na voljo postopki za izpodbijanje odločbe za vpis Hamasa na seznam terorističnih organizacij.

36. Četrtrič, Hamas naj ne bi nikoli izpodbijal tega, da so ga organi ZDA vpisali na seznam.

37. Petič, če bi podprli stališče Splošnega sodišča, bi se s tem nasprotovalo sodbi Splošnega sodišča v zadevi People's Mojahedin Organization of Iran/Svet⁵⁶, vključno z ugotovitvijo, da „[...] Svet ravna razumno in tehtno, ko v položaju, [...] ko je zoper sklep pristojnih nacionalnih organov, na katerem temelji sklep Skupnosti o zamrznitvi sredstev, v skladu z nacionalnimi predpisi mogoče vložiti pravno sredstvo oziroma je bilo slednje vloženo [in zadevna institucija zato] načeloma noče zavzeti stališča glede utemeljenosti bistvenih trditev, ki jih je navedel zainteresirani subjekt v podporo pravnega sredstva, dokler ne pozna izida postopka. V nasprotnem primeru bi lahko obstajala nevarnost konflikta med tem, kako Svet kot politični ali upravni organ presodi dejanske ali pravne okoliščine in tem, kako jih presodi pristojno nacionalno sodišče“.⁵⁷ Podpora stališču Splošnega sodišča bi tudi pomenila, da bi lahko oseba ali skupina blokirala svoj vpis na seznam, tako da namenoma ne bi izpodbijala odločb pristojnih organov pred nacionalnimi sodišči, in da je upravni organ postal organ s končno pristojnostjo glede elementov (dejanskega stanja) v spisu. Zadevni pristop pomeni tudi tveganje izbire najprimernejšega sodišča.

⁵⁴ Sodba v zadevi Al-Aqsa (točki 70 in 71).

⁵⁵ Sodba Splošnega sodišča v zadevi PMOI (točka 144).

⁵⁶ Sodba Splošnega sodišča v zadevi PMOI (točke od 144 do 147).

⁵⁷ Sodba Splošnega sodišča v zadevi PMOI (točka 147).

38. Hamas trdi, da drugi pritožbeni razlog ni dopusten, ker Splošno sodišče ni ugotovilo ničesar o tem, ali so bile odločbe ZDA zadostna podlaga za vpis Hamasa na seznam iz člena 2(3). Splošno sodišče naj bi ugotovilo le, da Svet pripisanih dejanj ni oprl na presoje iz odločb pristojnih organov, ampak na informacije iz tiska. Hamas podredno trdi, da drugi pritožbeni razlog ni dopusten tudi v delu, v katerem izpodbija dejanske ugotovitve Splošnega sodišča.

39. Hamas še bolj podredno trdi, da pristojni organi odločb ZDA niso sprejeli v smislu Skupnega stališča 2001/931 in da niso mogle biti zadostna podlaga za vpis Hamasa na seznam iz člena 2(3). V zvezi s tem trdi, da so zadevni organi ZDA le vzpostavili seznam terorističnih organizacij, za katere je treba uporabljati omejevalne ukrepe. Take odločbe naj ne bi izpolnjevale pogojev iz člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931 (razen odločb o vpisu na seznam, ki jih je sprejel Varnostni svet ZN). Kar zadeva zlasti odločbe organov tretjih držav, Hamas dalje poudarja, da med Svetom in organi držav članic EU velja načelo lojalnega sodelovanja. Hamas vztraja, da je treba preučiti, ali tretja država sledi istim ciljem kot Evropska unija in ponuja enaka jamstva kot pristojni organi držav članic. Izpodbija trditve Sveta glede ravni varstva pravice do obrambe, obveznosti obrazložitve in pravice do učinkovitega sodnega varstva v skladu s pravom ZDA.

40. Hamas trdi, da Svet zmotno trdi, da je Splošno sodišče storilo napako s tem, da je ugotovilo, da se Svet ne bi smel opreti na odločbo ZDA, če ni imel dostopa do dejanskega stanja in presoj, na katerih je temeljila zadevna odločba. V skladu z ustaljeno sodno prakso naj ne bi zadostovalo, da se Svet opre na odločbo pristojnega organa. Svet mora pojasniti, zakaj meni, da je zadevna skupina teroristična organizacija, in predložiti elemente v dokaz, da je zadevni vpis v času preverjanja še vedno upošteven.

41. Svet s *tretjim pritožbenim razlogom* zatrjuje, da je Splošno sodišče storilo napako s tem, da ni ugotovilo, da je odredba Združenega kraljestva o prepovedi pomenila zadostno podlago za uvrstitev Hamasa na seznam. Tudi če se Svet ne bi mogel opreti na odločbe ZDA, je moralo Splošno sodišče preučiti, ali je bila odredba Združenega kraljestva o prepovedi iz leta 2001 zadostna in veljavna podlaga za ohranitev Hamasa na seznamu iz člena 2(3). Splošno sodišče naj bi se sicer strinjalo, da je odredba Združenega kraljestva ostala veljavna, vendar naj bi implicitno sprejelo stališče, da je bila zadevna odredba razveljavljena oziroma da je zastarala. Sodišče naj bi se že strinjalo, da je odredba Združenega kraljestva o prepovedi iz leta 2001 odločitev pristojnega organa v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931. Poleg tega naj bi se Svet utemeljeno oprl na odredbo Združenega kraljestva o prepovedi iz leta 2001, ne da bi bilo treba imeti dostop do dejanskega stanja in presoj, na katerih je temeljila zadevna odredba.

42. Hamas trdi, da tretji pritožbeni razlog ni dopusten, ker Splošno sodišče ni ugotovilo, da odredba Združenega kraljestva o prepovedi iz leta 2001 ni bila zadostna podlaga za vpis Hamasa na seznam iz člena 2(3), in ker, podredno, zadevni pritožbeni razlog izpodbija dejanske ugotovitve Splošnega sodišča. Še bolj podredno trdi, da pristojni organi odredbe Združenega kraljestva o prepovedi iz leta 2001 niso sprejeli v smislu Skupnega stališča 2001/931 in da ni mogla biti zadostna podlaga za vpis Hamasa na seznam iz člena 2(3). Dodaja, da se je odredba Združenega kraljestva o prepovedi iz leta 2001 nanašala le na Brigades Al-Qassem, medtem ko se je odločba ZDA nanašala le na Hamas.

Presoja

Uvodne ugotovitve

43. Vprašanja, postavljena v obravnavani pritožbi, in vprašanja v zadevi Svet/LTTE (C-599/14 P) se precej prekrivajo. Moji sklepni predlogi v navedeni zadevi so predstavljeni istega dne kot ti sklepni predlogi. Obojne sklepne predloge je treba brati skupaj. Če bo to ustrezno, se bom pri presoji pritožbenih razlogov Sveta v obravnavani zadevi navzkrižno sklicevala na svoje sklepne predloge v zadevi Svet/LTTE.

44. Podobno kot s pritožbo v navedeni zadevi je tudi tukaj Sodišče v bistvu pozvano, naj (ponovno) preuči strukturo mehanizma, prek katerega se ohranjajo omejevalni ukrepi EU na podlagi Skupnega stališča 2001/931 in Uredbe št. 2580/2001, ter vlogo držav članic in tretjih držav v navedenem sistemu.

45. V okviru tega sistema je mogoče razlikovati med: (i) prvotnim vpisom na seznam in (ii) sklepom o ohranitvi osebe, skupine ali subjekta na seznamu iz člena 2(3). Kar zadeva prvo vrsto odločitve, sta v Skupnem stališču 2001/931 določena postopek, ki ga mora upoštevati Svet, in gradivo, na katero se lahko opira. Za drugo vrsto odločitve taka pravila niso določena. Prav ta druga vrsta odločitve je bila predmet tožbe Hamasa pred Splošnim sodiščem in je obravnavana v tej pritožbi.

46. Člen 1(6) Skupnega stališča 2001/931 določa le, da je treba imena oseb in skupin na seznamu iz člena 2(3) redno preverjati, da se zagotovi utemeljenost njihove ohranitve na seznamu. Glavni vprašnji v tej pritožbi sta, kako lahko Svet ugotovi, da taki razlogi obstajajo, in katere informacije mora sporočiti zadevnim osebam ali skupinam.

47. Iz člena 1(6) Skupnega stališča 2001/931 izhaja, da mora Svet osebe ali skupine v primeru neobstoja razlogov za njihovo ohranitev na navedenem seznamu odstraniti s seznama ali jih z njega „izbrisati“.⁵⁸ V zvezi s tem ni sporno, da Hamas Svetu ni predložil stališč in dokazov, ki bi lahko vplivali na razloge za njegov vpis na seznam iz člena 2(3) in po možnosti pripeljali do njegovega izbrisa s seznama. V okviru različne vrste omejevalnega ukrepa je Sodišče odločilo, da je treba takrat, kadar se predložijo stališča in dokazi, ki se upoštevajo pri spremembi razlogov za vpis osebe v sklepu, sprejetem v okviru skupne zunanje in varnostne politike, to spremembo upoštevati tudi v uredbi, sprejeti v okviru PDEU.⁵⁹

48. Svet v stališčih daje precejšen poudarek dejstvu, da Hamas ni nikoli izpodbijal nacionalnih odločb, na katere se je oprl Svet, ali uredb Sveta, s katerimi je bil prvotno vpisan na seznam iz člena 2(3) in se tam ohranil. Kakor razumem, pa nadzor uredbe Sveta vključuje preučitev, ali je Svet ravnal v skladu z veljavnimi pravili prava Unije, vključno s pogoji iz Skupnega stališča 2001/931 in temeljnimi pravicami. Ta pravila ne določajo, da je nadzor odvisen od tega, ali je zadevna stranka najprej izpodbijala odločbo pristojnega organa pred ustreznim nacionalnim sodiščem.

Prvi pritožbeni razlog

Uvod

49. Prvi pritožbeni razlog Sveta v bistvu zadeva vprašanje, ali se lahko v okviru preverjanja iz člena 1(6) Skupnega stališča 2001/931 opre na javno dostopne informacije.

50. Ta pritožbeni razlog temelji na štirih trditvah: (i) Splošno sodišče je od Sveta napačno zahtevalo, da mora redno zagotavljati nove razloge, ki utemeljujejo, zakaj je treba v zvezi z zadevno stranko še naprej uporabljati omejevalne ukrepe, (ii) Splošno sodišče je Svetu napačno zavrnilo uporabo javno dostopnih informacij; (iii) Splošno sodišče je napačno ugotovilo, da je Svet zaradi preverjanja v smislu člena 1(6) Skupnega stališča 2001/931 uporabil lastne dejanske ugotovitve, ki so temeljile na javno dostopnih informacijah, in (iv) Splošno sodišče je napačno razglasilo za nične izpodbijane akte na podlagi dejstva, da se je Svet skliceval na javno dostopne informacije.

51. Menim, da sta druga in tretja trditev v bistvu enaki. Zato ju bom obravnavala skupaj.

58 Sodba z dne 21. decembra 2011, Francija/People's Mojahedin Organization of Iran (C-27/09 P, EU:C:2011:853, točka 72).

59 Sodba z dne 1. marca 2016, National Iranian Oil Company/Svet (C-440/14 P, EU:C:2016:128, točka 55).

Ali mora Svet redno zagotavljati nove razloge, ki utemeljujejo, zakaj se za neko skupino še naprej uporabljajo omejevalni ukrepi?

52. Prva trditev, s katero Svet podpira svoj prvi pritožbeni razlog v obravnavani zadevi, ustreza prvi trditvi, s katero je utemeljil svoj drugi pritožbeni razlog v zadevi Svet/LTTE.

53. Kar sem navedla pri analizi navedenega pritožbenega razloga v svojih sklepnih predlogih, predstavljenih v navedeni zadevi, enako velja tudi tukaj.⁶⁰ Menim, da po eni strani ne more obstajati togo in neizpodbitno pravilo, ki daje Svetu pravico, da osebo ali skupino ohrani na seznamu iz člena 2(3) samo v primeru odločb pristojnih organov, ki so bile sprejete ali so Svetu postale znane šele po prvotnem ali predhodnem vpisu na seznam. Po drugi strani prvotna odločba ali več prvotnih odločb, uporabljenih kot podlaga za prvotni vpis na seznam, v okviru preverjanja ne bo vedno zadostovalo. Kadar Svet sprejme sklep v skladu s členom 1(6), ne da bi se oprl na novo odločbo pristojnega organa, se mora prepričati, da je odločba pristojnega organa, na katero se je predhodno oprl zaradi sprejetja bodisi prvotnega sklepa bodisi naknadnega sklepa o ohranitvi osebe ali skupine na seznamu iz člena 2(3), še vedno zadostna podlaga, s katero se dokaže, da obstajajo razlogi za tako ravnanje.

54. Kadar se torej Svet opre na dejansko stanje in dokaze, ki so podlaga za prejšnjo odločbo ali več odločb pristojnega organa (tudi če so bile zadevne odločbe preklicane iz razlogov, ki niso povezani z zadevnim dejanskim stanjem in dokazi o vpletenosti v teroristična dejanja ali dejavnosti⁶¹), mora dokazati, da dejansko stanje ali dokazi, na katerih je bila utemeljena (prvotna ali prejšnja) odločba ali več odločb pristojnega organa, še naprej utemeljujejo njegovo oceno, da zadevna oseba ali skupina pomeni tveganje terorizma in da so preprečevalni ukrepi posledično utemeljeni. Ker so odločbe pristojnih organov nujno povezane z dejanskim stanjem pred temi odločbami, iz tega sledi, da daljše kot je obdobje med zadevnim dejanskim stanjem in prejšnjo odločbo na eni strani ter novim sklepom Sveta o ohranitvi osebe ali skupine na seznamu iz člena 2(3) na drugi, večja je obveznost Sveta, da skrbno preveri, ali v času njegovega preverjanja njegova ugotovitev še vedno veljavno temelji na zadevni odločbi in dejanskem stanju, ki je njena podlaga.⁶²

55. Če je bila zadevna prejšnja odločba pristojnega organa obnovljena ali podaljšana, mora Svet preveriti podlago za to. Iz tega sledi, da analiza Sveta ne more biti popolnoma enaka analizi, ki je bila izvedena ob sprejetju prejšnjega sklepa iz člena 1(6) na podlagi iste odločbe pristojnega organa. Upoštevati je treba vsaj časovni element. To se mora pokazati tudi v obrazložitvi.

56. Kakor si sama razlagam izpodbijano sodbo, Splošno sodišče *ni* ugotovilo, da mora Svet redno zagotavljati nove razloge, iz katerih se je odločil, da osebo ali skupino ohrani na seznamu iz člena 2(3). Niti ne predlagam, naj to stori. Dejansko je Splošno sodišče Svetu očitalo, da je pripravil seznam nasilnih dejanj, ki se mu je zdel odločilen za odločitev, da Hamas ohrani na seznamu iz člena 2(3), ne da bi v izpodbijanih aktih pojasnil razloge, iz katerih je menil, da so bila zadevna dejanja ugotovljena in preučena v odločbah pristojnih organov. Po mnenju Splošnega sodišča to očitno ni moglo veljati za odločbe Združenega kraljestva in ZDA iz leta 2001, na katere se je Svet oprl v svoji obrazložitvi. To jasno izhaja iz točk od 101 do 112 ter točk 119 in 127 izpodbijane sodbe. Točka 133 izpodbijane sodbe povzema stališče Splošnega sodišča: niso mu bile na voljo nobene napotitve na nobeno odločbo pristojnega organa, z obrazložitvijo katere bi lahko povežalo elemente dejanskega stanja, ki jih je Svet upošteval zoper tožečo stranko.

⁶⁰ Glej točke od 77 do 92 mojih sklepnih predlogov v zadevi C-599/14 P.

⁶¹ Tako je bilo v sodbi v zadevi Al-Aqsa (točke od 83 do 90).

⁶² V zvezi z različno vrsto sankcije glej po analogiji sodbo z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 156).

57. Menim, da je Splošno sodišče utemeljeno ugotovilo, da se Svet ne bi smel opreti na seznam terorističnih napadov, ki jih je domnevno izvedel Hamas, ne da bi bila ta dejstva navedena v odločbah pristojnih organov, saj ni bilo na voljo novih ali drugih odločb pristojnega organa, ki bi bile zadovoljiva podlaga za trditev, da obstajajo razlogi za vpis Hamasa na seznam.

58. Želim dodati, da se Svet ne more opreti niti na dejstvo, da so nove odločbe pristojnih organov v zvezi z zadevno skupino manj samoumevne, ker prepoved skupini otežuje, da bi storila nova teroristična dejanja. Učinkovitost prepovedi skupine Sveta ne razbremeni obveznosti zagotovitve, da se oseba ali skupina ohrani na seznamu iz člena 2(3) na podlagi odločb nacionalnih organov. Poleg tega je lahko odločba pristojnega organa, ki je utemeljevala prvotni vpis na seznam, še vedno upoštevna za naknadne navedbe na seznamu, če Svet ugotovi, da (in pojasni zakaj) ostaja zadostna podlaga za ugotovitev, da obstaja tveganje, ki utemeljuje uporabo omejevalnih ukrepov.⁶³

59. Zato zavračam prvo trditev Sveta.

Ali se lahko Svet pri odločanju o ohranitvi skupine na seznamu iz člena 2(3) opre na javno dostopna gradiva?

60. Druga in tretja trditev, s katerima Svet podpira svoj prvi pritožbeni razlogi, večinoma ustrezata drugi trditvi, s katero je utemeljil svoj drugi pritožbeni razlog v zadevi Svet/LTTE. V svojih sklepnih predlogih, predstavljenih v navedeni zadevi, sem (zaradi tam navedenih razlogov⁶⁴) predlagala, naj se Svet pri odločanju o ohranitvi osebe ali skupine na seznamu iz člena 2(3) ne sme opreti na razloge, ki temeljijo na dejstvih in dokazih, ki niso bili najdeni v odločbah pristojnih organov, temveč drugje. Enaka ugotovitev in razlogovanje veljata tukaj.

61. Zato ne najdem napake v razlagi Splošnega sodišča glede Skupnega stališča 2001/931, navedeni v točki 110 izpodbijane sodbe, v skladu s katero dejanska podlaga sklepa Sveta o zamrznitvi sredstev na področju terorizma ne more temeljiti na gradivu, ki ga je Svet pridobil iz tiska ali na spletu. Splošno sodišče je v točki 121 izpodbijane sodbe pravilno opozorilo, da bi dopuščanje takega ravnanja Svetu pomenilo, da ta institucija opravlja naloge pristojnega organa v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931. Vendar mora biti v dvostopenjskem sistemu, kot je Splošno sodišče pojasnilo v točki 127 izpodbijane sodbe, vsako novo teroristično dejanje, ki ga Svet vključi v obrazložitev, preučeno in predmet odločbe pristojnega organa.

62. Zato zavračam drugo in tretjo trditev Sveta.

Ali je Splošno sodišče izpodbijane akte upravičeno razglasilo za nične?

63. Četrta trditev Sveta v podporo njegovemu prvemu pritožbenemu razlogu ustreza tretji trditvi Sveta v podporo njegovemu drugemu pritožbenemu razlogu in drugi trditvi v podporo njegovemu tretjemu pritožbenemu razlogu v zadevi Svet/LTTE.

64. V svojih sklepnih predlogih v navedeni zadevi⁶⁵ sem zavrnila logiko, na kateri temelji trditev Sveta, da zaradi dejstva, da ni mogoče upoštevati novejših dejanj, kot so bila dokumentirana v tisku, ni bilo nobene spremembe dejanskega stanja in da je zato mogoče organizacijo LTTE ohraniti na seznamu iz člena 2(3). Pojasnila sem, da mora Svet, kadar ni nobene druge ali novejši odločbe pristojnega organa (glede drugih dejstev), kljub temu preveriti, ali na podlagi dejanskega stanja in dokazov v odločbi, na katero se je predhodno oprl, ostaja tveganje vpletenosti v teroristična dejanja in s tem razlog za

⁶³ Glej točke od 77 do 92 mojih sklepnih predlogov v zadevi C-599/14 P.

⁶⁴ Glej točke od 96 do 107 mojih sklepnih predlogov v zadevi C-599/14 P.

⁶⁵ Glej točke od 109 do 112 mojih sklepnih predlogov v zadevi C-599/14 P.

navedbo na seznamu. To je tudi pomenilo, da bi moral Svet pojasniti, zakaj je odredba Združenega kraljestva o prepovedi iz leta 2001 ostala zadostna podlaga za njegovo odločitev, da organizacijo LTTE ohrani na seznamu, in da bi moralo Splošno sodišče obravnavati zadevno trditev. Ugotovitve Splošnega sodišča o tem, ali je Svet to storil, so bile predmet tretjega pritožbenega razloga Sveta v navedeni zadevi.

65. Enako stališče imam tukaj.

66. Prvič, Splošno sodišče je izpodbijane akte Sveta od julija 2011 do julija 2014 razglasilo za nične, ker je ugotovilo, da je Svet kršil člen 1 Skupnega stališča 2001/931 in obveznost obrazložitve.⁶⁶

67. Drugič, iz tega nujno ne sledi, da bi se lahko Svet, ker se ni mogel opreti na dejansko stanje, ki ga je sam ugotovil, kljub temu odločil, da Hamas ohrani na seznamu iz člena 2(3) brez nadaljnje preučitve. Kot sem povedala, mora Svet v okoliščinah, ko ni nobene druge ali novejšje odločbe pristojnega organa (glede drugih dejstev), kljub temu preveriti, ali na podlagi dejanskega stanja in dokazov v odločbi, na katero se je predhodno oprl, *ostaja tveganje vpletenosti v teroristična dejanja* in s tem razlog za navedbo na seznamu.⁶⁷ To tudi pomeni, da bi moral Svet pojasniti, zakaj sta nacionalni odločbi Združenega kraljestva in ZDA iz leta 2001 ostali zadostna podlaga za njegovo odločitev, in da bi moralo Splošno sodišče obravnavati zadevno trditev. Tako kot v zadevi Svet/LTTE so bile ugotovitve Splošnega sodišča o tem, ali je Svet to storil, predmet tretjega pritožbenega razloga.

68. Zato zavračam četrto trditev Sveta.

Drugi pritožbeni razlog

69. Svet z drugim pritožbenim razlogom zatrjuje, da je Splošno sodišče napačno sklepalo s tem, da ni ugotovilo, da so odločbe organov ZDA pomenile zadostno podlago za vpis Hamasa na seznam.

70. V nasprotju z izpodbijano sodbo v zadevi Svet/LTTE Splošno sodišče tukaj ni ugotavljalo, ali lahko odločba tretje države pomeni odločbo pristojnega organa v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931, in če je odgovor pritrديلen, pod katerimi pogoji.

71. Po mojem mnenju je zato treba prvo, tretjo in četrto trditev, predstavljene v podporo temu pritožbenemu razlogu, zavriniti kot brezpredmetne: Splošno sodišče preprosto ni sprejelo ugotovitev, ki so po zatrjevanju Sveta napačne. Splošno sodišče dejansko ni ugotovilo ničesar o tem, ali je lahko odločba upravnega organa ZDA odločba v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931 (prva trditev). To je jasno razvidno, če se skupaj bereta točki 99 in 101 izpodbijane sodbe. Prav tako ni ugotovilo ničesar o tem, ali bi moralo biti opiranje na tako odločbo odvisno od tega, ali bi skupina s seznama v skladu s pravom ZDA odločbo o tem, da se na seznam uvrsti kot teroristična organizacija, lahko izpodbijala in je to dejansko storila (tretja in četrta trditev).

72. Svet tudi trdi, da je Splošno sodišče od njega napačno zahtevalo, da mora poznati vse elemente dejanskega stanja, na podlagi katerih je ameriški državni sekretar uvrstil Hamas na seznam (drugi argument). V ta namen se opira na točke od 129 do 132 izpodbijane sodbe. Izpodbijane sodbe si ne razlagam enako. Splošno sodišče je v točki 129 ponovilo potrebo po tem, da mora obstajati dejanska podlaga, kot je razvidna iz odločb pristojnih organov, da se za osebo ali skupino uporabijo omejevalni ukrepi. To je v skladu s ciljem zagotovitve, da se katera koli oseba ali skupina uvrsti na seznam iz člena 2(3) le na podlagi dovolj trdnih dejstev.⁶⁸ Splošno sodišče je v točki 130 ugotovilo, da ta zahteva ni odvisna od ravnanja zadevne osebe ali skupine. Osredotočilo se je tudi na potrebo, da se

⁶⁶ Glej točki 137 in 141 izpodbijane sodbe.

⁶⁷ Glej zlasti točko 88 mojih sklepnih predlogov v zadevi C-599/14 P.

⁶⁸ Glej tudi moje sklepane predloge v zadevi C-599/14 P (točka 99 in navedena sodna praksa).

v obrazložitev vključijo odločbe pristojnih nacionalnih organov, ki so dejansko preučili in ugotovili teroristična dejanja, ki jih Svet vzame za dejansko podlago svojih sklepov. To je v skladu z zahtevo, da mora Svet preveriti, ali je odločba pristojnega organa dovolj natančna (i) za identifikacijo zadevne osebe ali skupine ter (ii) opredelitev morebitne povezave (kot je opisano v členu 1(2) Skupnega stališča 2001/931) med zadevno osebo ali skupino in terorističnimi dejanji, kot so opredeljena v členu 1(3) navedenega skupnega stališča.⁶⁹ Točki 131 in 132 zadevata predhodno ugotovitev Splošnega sodišča, da se je Svet dejansko oprl na informacije, ki jih je sam pridobil, oziroma obseg sodnega nadzora.

73. Zato ugotavljam, da navedene točke v ničemer ne podpirajo stališča, da je Splošno sodišče od Sveta zahtevalo, da mora poznati vse elemente dejanskega stanja, na podlagi katerih je pristojni organ v tretji državi sprejel odločbo. Ob branju skupaj z drugimi deli izpodbijane sodbe (zlasti točkami 103, 106 in 110), dejansko postane jasno, da je Splošno sodišče zgolj (in pravilno) ugotovilo, da se Svet ne more opreti na odločbo pristojnega organa, ne da bi poznal dejanske razloge, na katerih je bila zadevna odločba utemeljena. Kot je Splošno sodišče navedlo v točki 114 izpodbijane sodbe, mora Svet kot dejansko podlago svoje presoje uporabiti odločbe, ki so jih sprejeli pristojni organi, ki so upoštevali točna dejstva in ukrepali na njihovi podlagi, preden ugotovi, da so navedena dejstva dejansko „teroristična dejanja“ in da je zadevna skupina dejansko „skupina“ v smislu Skupnega stališča 2001/931.

74. Nazadnje menim, da Svet s peto trditvijo ne more podpreti svojega drugega pritožbenega razloga, da je Splošno sodišče napačno sklepalo s tem, da ni ugotovilo, da so odločbe organov ZDA pomenile zadostno podlago za vpis Hamasa na seznam. Ta trditev zadeva morebitne posledice logike Splošnega sodišča. Vendar si je Svet, kot sem že pojasnila, napačno razlagal upoštevni del izpodbijane sodbe.

75. Dejstvo, da odločba pristojnega organa, na katero se opira Svet, ni bila izpodbijana pred nacionalnim sodiščem, Sveta vsekakor ne odvezuje obveznosti, da preveri, da so – kar zadeva njegovo opiranje na zadevno odločbo – izpolnjeni ustrezni pogoji v skladu s členom 1(4) in (6) Skupnega stališča 2001/931, in da predloži ustrezno obrazložitev.

76. Zato zavračam trditve v podporo drugemu pritožbenemu razlogu.

Tretji pritožbeni razlog

77. Svet s tretjim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče naredilo napako, ker ni ugotovilo, da bi lahko bil vpis Hamasa na seznam veljaven na podlagi odredbe Združenega kraljestva o prepovedi iz leta 2001. Navedeni pritožbeni razlog ustreza tretjemu pritožbenemu razlogu v zadevi Svet/LTTE.

78. Prva trditev Sveta je, da je Splošno sodišče v prejšnjih zadevah že priznalo, da je bila zadevna odločba odločitev pristojnega organa v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931. Po mojem mnenju navedena trditev ne more podpreti tretjega pritožbenega razloga. Splošno sodišče ni ugotovilo ničesar izrecnega glede statusa zadevne odločbe. Prav tako iz njegovega razlogovanja (niti izrecno niti implicitno) ne izhaja, da je sprejelo stališče, da odredba Združenega kraljestva o prepovedi iz leta 2001 *ni* bila odločba pristojnega organa. Točke 105 izpodbijane sodbe si tudi ne razlagam v smislu, da je Splošno sodišče ugotovilo, da je bila zadevna odločba razveljavljena oziroma da ni več upoštevna. Navedena točka je bila del razprave Splošnega sodišča o neobstoju odločb pristojnih organov, ki preučujejo in ugotavljajo nasilna dejanja, na katera se je Svet oprl za obdobje po letu 2004.

79. Svet z drugo trditvijo zatrjuje, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je sklenilo, da odredba Združenega kraljestva o prepovedi iz leta 2001 ni bila ali ni več mogla biti veljavna odločba v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931, in ko je ugotovilo, da bi moral imeti Svet na voljo vse elemente, ki so pripeljali do tega, da je Home Secretary (minister za notranje zadeve) sprejel zadevno

⁶⁹ Glej tudi moje sklepne predloge v zadevi C-599/14 P (točka 80 in navedena sodna praksa).

odredbo. Tukaj je moje stališče enako kot v zvezi z enakovredno trditvijo v zadevi Svet/LTTE.⁷⁰ Po mojem mnenju Splošno sodišče ni ugotovilo ničesar od tega. S tem ko je Splošno sodišče v točki 101 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je bil seznam nasilnih dejanj za obdobje po letu 2004 odločilen pri odločitvi Sveta, ali je bilo ustrezno Hamas ohraniti na seznamu iz člena 2(3), se je osredotočilo na vprašanje, ali se je obrazložitev sklicevala na odločbe pristojnih organov, v katerih so bila preučena zadevna dejstva. Take odločbe so nujno morale biti poznejše od zadevnih dejstev in tako nikakor niso mogle vključevati odredbe Združenega kraljestva o prepovedi iz leta 2001. Poleg tega sem že pojasnila, zakaj menim, da Svet napačno trdi, da je Splošno sodišče od njega zahtevalo, da mora imeti na voljo vse elemente, na katere so se pristojni organi oprli ob prepovedi Hamasa.⁷¹

80. Je pa tudi res, tako kot v tretjem pritožbenem razlogu v zadevi Svet/LTTE, da je v tretji pritožbeni razlog Sveta implicitno vključena trditev, da bi moralo Splošno sodišče kljub temu ugotoviti, da je odredba Združenega kraljestva o prepovedi iz leta 2001 (tretji pritožbeni razlog ne zadeva odločbe ZDA) zadostna podlaga za izpodbijane ukrepe, glede na to, da se Svet ni mogel opreti na seznam nasilnih dejanj za obdobje po letu 2004, če ta dejanja niso bila preučena v odločbah pristojnih organov.

81. Moje stališče je enako tistemu v mojih sklepnih predlogih, predstavljenih v zadevi Svet/LTTE.⁷² Tako menim, da je Splošno sodišče sicer priznalo, da je Svet v obrazložitvi aktov Sveta od julija 2011 do julija 2014 navedel prvotne nacionalne odločbe (zlasti odredbo Združenega kraljestva o prepovedi iz leta 2001), vendar je ugotovilo, da je Svet navedel le tiste odločbe, ki so ostale veljavne.⁷³ Splošno sodišče ni sprejelo nobenih izrecnih sklepov na podlagi tega dejstva. Čeprav Svet zmotno trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je ugotovilo, da odredba Združenega kraljestva o prepovedi iz leta 2001 ni mogla ali več ne more biti veljavna odločba pristojnega organa, pa je manj jasno, ali je Splošno sodišče dejansko zanemarilo zadevno vprašanje (ki mu je bilo jasno predloženo na podlagi trditev Hamasa, da ni bil zadostno upoštevan razvoj položaja zaradi preteka časa in da je bila kršena obveznost obrazložitve).⁷⁴

82. Strinjam se s Svetom, da bi moralo Splošno sodišče, potem ko je ugotovilo, da nekateri od razlogov ne upravičujejo sklepa o ohranitvi Hamasa na seznamu in da ga je zato treba razglasiti za ničen, izrecno nadaljevati in preučiti druge razloge ter preveriti, ali je bil kateri od njih že zadosten, da bi podprl sklep.⁷⁵ Izpodbijani ukrepi bi se lahko razglasili za nične, le če tudi ti drugi razlogi ne bi bili dovolj podrobno opredeljeni in specifični, da bi predstavljali podlago za vpis na seznam. Vendar Splošno sodišče v obravnavani zadevi ni navedlo takih ugotovitev. Njegovo razlogovanje je bilo v bistvu omejeno na ugotovitev dejstev, in sicer, da se je Svet omejil na navedbo prejšnjih nacionalnih odločb in na to, da še vedno veljajo. Zato je treba tretjemu pritožbenemu razlogu ugoditi in razveljaviti sodbo Splošnega sodišča.

83. Na srečo stanje postopka v obravnavani zadevi Sodišču omogoča, da v skladu z drugim stavkom prvega odstavka člena 61 Statuta Sodišča dokončno odloči o zadevi. Hamas je v okviru četrtega in šestega tožbenega razloga trdil, da je Svet zgolj navedel vrsto dejstev in zatrdil, da so nacionalne določbe še vedno veljavne. Svetu je očital, da je nezadostno upošteval razvoj položaja zaradi preteka časa. Pritoževal se je tudi, da Svet ni navedel nobenih dejstev, ki so bila zoper Hamas ugotovljena v zadevnih nacionalnih odločbah.

⁷⁰ Glej zlasti točke od 116 do 126 mojih sklepnih predlogov v zadevi C-599/14 P.

⁷¹ Glej točko 73 zgoraj.

⁷² Glej točke od 117 do 123 mojih sklepnih predlogov v zadevi C-599/14 P.

⁷³ Točka 103 izpodbijane sodbe. Glej tudi točki 100 in 119.

⁷⁴ Glej točki 79 in 80 izpodbijane sodbe.

⁷⁵ Sodba z dne 28. novembra 2013, Svet/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft (C-348/12 P, EU:C:2013:776, točka 72 in navedena sodna praksa).

84. Drugje v teh sklepnih predlogih in sklepnih predlogih, predstavljenih v zadevi Svet/LTTE, sem pojasnila, zakaj menim, da je Splošno sodišče pravilno ugotovilo, da se Svet, ko je odločal o tem, ali naj Hamas ohrani na seznamu iz člena 2(3), (v obrazložitvi) ni mogel opreti na seznam novih dejani, ki se niso presodila in ugotovila v odločbah pristojnih organov. Ostaja še vprašanje, ali je bila zadostna navedba v obrazložitvi za izpodbijane ukrepe, da so prvotne odločbe pristojnih organov (zlasti odredba Združenega kraljestva o prepovedi iz leta 2001) ostale veljavne oziroma (in nič drugega) da je bila sprejeta odločba pristojnih organov.

85. Iz razlogov, ki sem jih že pojasnila, zlasti v točkah od 77 do 91 svojih sklepnih predlogov, predstavljenih v zadevi Svet/LTTE, menim, da to ni zadostovalo. Zato ugotavljam, da je treba izpodbijane akte iz navedenega razloga razglasiti za nične.⁷⁶ V teh okoliščinah drugih tožbenih razlogov, ki jih je Hamas predložil na prvi stopnji, ni treba obravnavati.

Pripis

86. Hamasova tožba na prvi stopnji in obravnavana pritožba Sveta se v bistvu nista nanašali na vsebino, temveč na postopek. Pri teh sklepnih predlogih se namenoma vzdržujem kakršnega koli stališča o vsebinskem vprašanju, ali Hamasu pripisano ravnanje, kot je bilo presojeno in ugotovljeno v odločbah pristojnih organov, zagotavlja vključitev zadevne skupine in/ali njenih povezanih subjektov na seznam iz člena 2(3) in/ali ohranitev na njem. Zato bi bilo treba te sklepne predloge brati tako, kot da zadevajo izključno podpiranje načela pravne države, spoštovanje pravice do poštenega sojenja in pravice do obrambe.

Predlog

87. Glede na vse zgornje preudarke Sodišču predlagam, naj:

- ugodi pritožbi Sveta Evropske unije;
- razveljavi sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-400/10;
- sklepe Sveta 2010/386/SZVP z dne 12. julija 2010, 2011/70/SZVP z dne 31. januarja 2011 in 2011/430/SZVP z dne 18. julija 2011 o posodobitvi seznama oseb, skupin in organizacij, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931/SZVP o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu, sklepe Sveta 2011/872/SZVP z dne 22. decembra 2011, 2012/333/SZVP z dne 25. junija 2012, 2012/765/SZVP z dne 10. decembra 2012, 2013/395/SZVP z dne 25. julija 2013, 2014/72/SZVP z dne 10. februarja 2014 in 2014/483/SZVP z dne 22. julija 2014 o posodobitvi in spremembi seznama oseb, skupin in organizacij, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931/SZVP, in razveljavitvi sklepov 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 in 2014/72, razglasi za nične v delih, ki se nanašajo na Hamas (vključno s Hamas-Izz al-Din al-Qassem);
- izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 610/2010 z dne 12. julija 2010, št. 83/2011 z dne 31. januarja 2011, št. 687/2011 z dne 18. julija 2011, št. 1375/2011 z dne 22. decembra 2011, št. 542/2012 z dne 25. junija 2012, št. 1169/2012 z dne 10. decembra 2012, št. 714/2013 z dne 25. julija 2013, št. 125/2014 z dne 10. februarja 2014 in št. 790/2014 z dne 22. julija 2014 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi

⁷⁶ Če nekateri od navedenih aktov zadevajo skupno zunanjo in varnostno politiko, pristojnost Sodišča za tako ravnanje temelji na členu 24(1) PEU in drugem odstavku člena 275 PDEU.

boja proti terorizmu in razveljavitvi izvedbenih uredb (EU) št. 1285/2009, št. 610/2010, št. 83/2011, št. 687/2011, št. 1375/2011, št. 542/2012, št. 1169/2012, št. 714/2013 in št. 125/2014 razglasi za nične v delih, ki se nanašajo na Hamas (vključno s Hamas-Izz al-Din al-Qassem);

- v skladu s členoma 138(3) in 184(1) Poslovnika Sodišča Svetu naloži plačilo svojih stroškov in dveh tretjin stroškov, ki so v tem pritožbenem postopku nastali Hamasu (vključno s Hamas-Izz al-Din al-Qassem);
- v skladu s členoma 138(3) in 184(1) Poslovnika Sodišča Hamasu (vključno s Hamas-Izz al-Din al-Qassem) naloži plačilo preostalih stroškov, ki so mu nastali v tem pritožbenem postopku;
- v skladu s členoma 138(1) in 184(1) Poslovnika Sodišča Svetu naloži plačilo svojih stroškov in stroškov Hamasa (vključno s Hamas-Izz al-Din al-Qassem), ki so nastali v postopku na prvi stopnji, in
- v skladu s členoma 140(1) in 184(1) Poslovnika Sodišča francoski vladi in Evropski komisiji naloži plačilo svojih stroškov.